

Μήπως μας τρολάρει ο Αγαθάγγελος ;

Ότι το Ελληνικό ποδόσφαιρο είναι πολύ άρρωστο από κάθε άποψη και ότι έχει μεγάλη έλλειψη ταλαντούχων παικτών, το έχουμε πει πολλές φορές από εδώ, οπότε και η διαφορά μας από την Ιταλία είναι τεράστια και η ήττα μας λίγο ως πολύ αναμενόμενη (βγάλαμε και λεφτά από το στοίχημα, παίζοντας το διπλό)

Παρόλα αυτά- και χωρίς να ψάχνουμε σε καμία περίπτωση για δικαιολογίες-μόλις είδαμε την ενδεκάδα και τη διάταξη της εθνικής ομάδας πριν το χθεσινό ματς-φιάσκο με την Ιταλία, αναρωτηθήκαμε αν ο θρησκόληπτος Αγαθάγγελος Αναστασιάδης μας τρολάρει ή τα έκανε σοβαρά όλα αυτά !

Ομάδα που παρατάσσεται χωρίς κλασσικό σέντερ φορ (ο σχετικά πιο αξιόπιστος σκόρερ Κουλούρης έμεινε όλο το ματς στον πάγκο), με τον τρίτο τερματοφύλακα αντί του πιο ποιοτικού Βλαχοδήμου, με δύο κεντρικούς αμυντικούς και μπροστά τους τον-έτσι και αλλιώς μέτρια τεχνικής κατάρτισης- Σιόβα ως αμυντικό χαφ !

Και ακόμα ο Ζέκα στα πλάγια, αντί για τον κανονικό του ρόλο στο κέντρο όπου είναι πάντα χρήσιμος τρέχοντας και κόβοντας μπάλες, όπου οι Ιταλοί τον έπαιζαν για πλάκα και δημιούργησαν πάρα πολλά ρήγματα.

Επιπλέον χθες είδαμε βασικούς ξεχασμένους παίκτες όπως ο Σταφυλίδης (που προφανώς τον έβαλαν για να του βρουν ομάδα) και ο Κολοβός (που τον γκολ που έβαλε στη Βοσνία δεν τον κάνει αυτόματα σοβαρό παίκτη) και τον Μαυρία ως αλλαγή. Εκτός αποστολής έμειναν οι έμπειροι Μήτρογλου και Τοροσίδης ως ντεφορμέ και στον πάγκο οι κάπως πιο τεχνίτες Κούτρης και Πέλκας. Μήπως να γυρίσει και ο Τζιόλης για να δέσει το γλυκό ;

Χαρακτηριστικό ήταν το φοβερά αργό transition και επιστροφές μας που μας κόστισαν και γκολ και άλλες ευκαιρίες και το ότι η ομάδα ξεκίνησε τόσο ταμπουρωμένη στην άμυνα που τα μπακ των Ιταλών έβγαιναν ανενόχλητοι και έκαναν παιχνίδι ως χαφ από το κέντρο και μπροστά.

Έπειτα η ομάδα, μετά από σχεδόν έναν μήνα αποχής, ήταν εντελώς απροετοίμαστη για ένα τέτοιο μεγάλο ματς, χωρίς αγωνιστικότητα και τρεξίματα και οι Ιταλοί έπαιζαν δύο ταχύτητες επάνω. Όμως φαίνεται ότι η “αριστοκρατία” της ΕΠΟ και της super league απαξιούν να τα σκεφτούν αυτά και να προνοήσουν !

Αυτή λοιπόν η ομάδα, των άτεχνων ,άνευρων και τελείως λάθος στημένων δεν θα μπορούσε, παρά να διασυρθεί στον αγωνιστικό χώρο, οπότε το ματς δεν χρίζει περαιτέρω ανάλυσης. Αν μάλιστα οι Ιταλοί δεν ήταν παραδοσιακά «τεμπέληδες», που θέλουν να κλειδώνουν τα ματς χωρίς να κυνηγάνε πολλά γκολ, θα μιλούσαμε σήμερα για μια εντός έδρας συντριβή.

Ποιοι διασώθηκαν ; Λίγο ο Φορτούνης που ήταν καλά φρουρούμενος από τους Ιταλούς, αλλά πήρε κάποιες προσπάθειες και έβγαλε κάποιες μπαλιές (ωστόσο δεν είναι εύκολο να παίζεις ταυτόχρονο τον ρόλο του οργανωτή και του φορ) και ο Μπάρκας που όμως φέρει ευθύνη στο τρίτο γκολ με το άσκοπο κόρνερ που παραχώρησε...

Οι Ιταλοί από την πλευρά τους επιχειρούν μια ανανέωση, μετά την κάμψη που έχουν παρουσιάσει, και φαίνεται πως έχουν αρκετό ταλέντο και καλούς αυτοματισμούς. Χθες βέβαια βρήκαν τους «κλινικά νεκρούς» και τα έκαναν, οπότε θα κριθούν στα πιο δύσκολα.

Βεβαίως η δεύτερη θέση του ομίλου μας είναι ακόμα ανοιχτή και η νίκη επί της Αρμενίας του Μιχταριάν επιτακτική την Τρίτη. Θα λέγαμε ωστόσο πως οι εκπληκτικοί Φινλανδοί πήραν ήδη ελαφρύ προβάδισμα μετά τις τρεις πρώτες αγωνιστικές !

Τα πρώτα συμπεράσματα για την εθνική του Αναστασιάδη

Ας σταθούμε σε κάποια συμπεράσματα από τη νίκη της εθνικής με 2-0 στο Βαντούζ με το αδύναμο Λιχτενστάιν που αποτελεί ένα μικρό πρώτο θετικό βήμα.

Το πρώτο θετικό που είδαμε είναι ότι οι παίκτες έβγαλαν μεγαλύτερο πάθος και διάθεση για ποδόσφαιρο που συχνά τα τελευταία χρόνια λείπει από την ομάδα στις «σφαλιάρες» που τρώει.

Το δεύτερο είναι η καλή αμυντική μας λειτουργία (έστω και χωρίς Παπασταθόπουλο και Μανωλά), καθώς δεν απειληθήκαμε σχεδόν καθόλου από το Λιχτενστάιν το οποίο δεν έβγαλε καθαρή ευκαιρία.

Το δεύτερο είναι ότι-ειδικά στο δεύτερο ημίχρονο- υπήρχε ένα στοιχειώδες τακτικό πλάνο μέσα στο γήπεδο και ένας μπούσουλας για το πως θα διασπάσουμε τη μαζική άμυνα των αντιπάλων, ενώ βγήκαν και στοιχειώδεις αυτοματισμοί που επίσης τα τελευταία χρόνια απουσίαζαν.

Αλλά κακά τα ψέματα, ειδικά στο πρώτο ημίχρονο, ήταν φανερό και η έλλειψη φαντασίας και υψηλής τεχνικής-που είναι μεγάλο πρόβλημα στο Ελληνικό ποδόσφαιρο- οπότε και φτιάξαμε λίγες φάσεις και ευτυχώς τελικά που ήρθε το γκολ του Φορτούνη στο 45'..

Δημιουργικά χαφ δεν υπήρχαν στην ενδεκάδα, με εξαίρεση τον Φορτούνη, και φτάσαμε σε σημείο να προσπαθούν να φτιάξουν παιχνίδι ο Ζέκα, ο Κουρμπέλης, και ο Σάμαρης (οι πιο τεχνίτες Μάνταλος και Χριστοδουλόπουλος δεν έπαιζαν) και φυσικά με πενιχρά αποτελέσματα.

Στο δεύτερο ημίχρονο η εικόνα μας βελτιώθηκε και βγάλαμε αρκετές φάσεις, για το λόγο ότι έφυγε το άγχος και γιατί τρέξαμε και πρεσάραμε περισσότερο με αποτέλεσμα τα αναξιόπιστα χαφ και στόπερ του Λιχτενστάιν να υποπίπτουν σε συνεχόμενα λάθη και να κερδίζουμε συνεχώς μπάλες.

Όσο για την επιθετική μας γραμμή-που είναι και αυτή ένα πρόβλημα τα τελευταία χρόνια- θεωρώ ευτύχημα την αποχώρηση του Μήτρογλου και την αντικατάσταση από τον Δώνη, διότι ο Μήτρογλου έχει δείξει πως όταν δεν είναι σε καλή κατάσταση και πλήρη ετοιμότητα, δεν μπορεί να τα βγάλει πέρα.

Ο Δώνης μπορεί κατά τ'άλλα να μην φάνηκε ιδιαίτερα, αλλά όταν χρειάστηκε έκανε την ωραία ατομική ενέργεια και σκόραρε κλειδώνοντας το παιχνίδι, ενώ ευχάριστη έκπληξη ήταν και ο δραστήριο Μασούρας.

Το κρίσιμο ματς με τη Βοσνία είναι φυσικά μια διαφορετική ιστορία, αφού θα πρέπει να το αντιμετωπίσουμε με πιο αμυντικογενή τακτική δεδομένου ο αντίπαλος υπερτερεί τεχνικά και θα πρέπει να κλείσουμε τους χώρους.

Με αυτό δεδομένο συν την αναμενόμενη συμμετοχή του Παπασταθόπουλου, θα λέγαμε ότι είναι ένα ματς που μας ταιριάζει, αν μπορέσουμε να ελέγξουμε το ρυθμό του, και που μπορούμε να είμαστε ανταγωνιστικοί.

Επειδή όμως το νόμισμα έχει δύο όψεις, το ματς της Βοσνία είναι και ένα ματς που αν σου στραβώσει-δεχόμενος ένα γκολ νωρίς-μπορείς και να χάσεις με κάτω τα χέρια, όπως ακριβώς συνέβη και πριν λίγα χρόνια επί Σάντος (3-1 για τους Βόσνιους στη Ζένιτσα). Οπότε ας είμαστε συγκρατημένοι...